

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Kim Behnke siger, at man sådan ideologisk bare kan rette ind efter Enhedslisten og tage det modsatte synspunkt. Jeg er ikke sikker på, at det i virkeligheden er noget, hr. Kim Behnke mener, for her drejer det sig om en gruppe, der som pensionister i forvejen ville være nogle af de bedst stillede pensionister her i landet, fordi de har haft en enorm begunstiging skattemæssigt.

Og jeg kan ikke forstå andet, end at det også burde være i hr. Kim Behnkes interesse at sige, at i stedet for at vi endnu en gang hjælper denne her gruppe med skattemidler, skulle vi bruge skattemidlerne til at hjælpe folkepensionisterne, som ikke har opsparing, og som har alt for lidt at leve af. Det er det valg, vi har truffet. Vi vil helle-re hjælpe folkepensionisterne, der kun har folkepensionen, end hjælpe nogle pensionister, der i forvejen er enormt begunstigede.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Selv om jeg må erkende, at det jo er et teknisk forslag, er der altså også tekniske forslag, der kan være vigtige. Jeg føler, det er vigtigt, at der er den fornødne mobilitet i den skattebegunstigede opsparing, og det er hensigten med, at man har mulighed for at bibeholde de erhvervede rettigheder, når man af den ene eller anden grund skifter selskab.

For så vidt angår de tekniske spørgsmål, de spørgsmål, der ellers er stillet, vil vi naturligvis på sædvanlig vis bistå i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Til hr. Kim Behnke er jeg nødt til at sige: Den dér med flere lag på lagkagen og medlemmer af den ene eller den anden pensionskasse er måske ikke lige præcis det, som forslaget her indeholder. Den indflydelse tror jeg vi må lade medlemmerne i de enkelte kasser forsøge at få.

Men tak for de mange positive tilkendegivelser og for de tankevækkende kommentarer fra hr. Frank Aaen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 23: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Afgift på cement).

Af skatteministeren (Frode Sørensen).
(Fremsat 3/10 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Lovforslaget om en afgift på cement på 58 kr. pr. t indgår i det fremsatte forslag til finanslov for år 2002. Det er altså en del af finansieringen af den finanslov, som så mange jo venter på. Det prøvenu, man får ud af det, er ca. 60 mio. kr. om året. Lovforslaget er ikke kun et spørgsmål om provenu. Det skal jeg vende tilbage til.

Det her lovforslag har der været en del diskussion om. Jeg synes godt, jeg vil gøre opmærksom på, at lovforslaget pålægger afgiften dels på cement, der produceres og anvendes i Danmark, dels på cement, der importeres til Danmark. Det vil sige, at der ikke er tale om nogen konkurrenceforvridning i forhold til importeret cement. Det er neutralt.

Det er også sådan, at ved eksport af cement afløftes afgiften, så der heller ikke er tale om nogen unfair konkurrence i forhold til eksporten. Det synes jeg også er vigtigt at slå fast.

Der har også været meget diskussion om færdige produkter, også misforståelser. Det er sådan, at for færdige produkter, som indeholder cement, sker der også en afløftning af cementafgiften. Og ved import af varer, som indeholder cement, sker der en afgiftsberegning, så der heller ikke her bliver tale om nogen konkurrenceforvridning. Det er egentlig de fire punkter, der har været diskuteret meget, men som sagt: Konkurrenceforvridningsmæssigt forholder lovfors-

slaget sig helt neutralt. Det har selvfølgelig været meget, meget vigtigt for Socialdemokratiet.

Jeg vil også godt sige, at med dette forslag ændrer man afgiftsbelægningen i den hidtidige råstoflov, som åbenbart har tilgodeset importerede varer. Det vil sige, at man med det her lovforslag løser et problem, som har været rejst. Det er vi selvfølgelig meget tilfredse med.

Derudover er der jo også det formål med lovforslaget at kompensere for den lavere CO₂-afgift, som produktionen på cement pålægges. Det er faktisk sådan, at fremstilling af cement står for 5 pct. af den samlede CO₂-udledning. Jeg læste i aviserne, at FDM havde sagt, at man måske havde fokuseret så meget på biler, at man ikke havde set på, hvor meget CO₂ der udledes via cementfremstilling. Sådan er det jo nogle gange.

Det forventes med forslaget, at vi får en lavere CO₂-udledning på 15.000 t. Sådan er regnestykket gjort op.

Men som sagt indeholder det et beløb til at finansiere finansloven, og jeg må sige, at der jo er ønsker nok. Det er jo ikke sådan, at partierne holder sig tilbage, når man skal fremsætte forslag om forbedringer på finansloven. Derfor har vi syntes, at vi også måtte kigge på forslag, der kunne sikre nogle indtægter. Når der samtidig er taget højde for de problemer, der har været i den hidtidige råstoflov, synes vi, at det er positivt.

Socialdemokratiet tilslutter sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg vil gerne have hr. Vernersen til at fortælle Folketinget, hvordan man regner sig frem til den lavere CO₂-udledning. Er det, fordi man forventer, at folk lader være med at bruge så meget cement? Er det, fordi man forventer, at murermestre og entreprenørvirksomheder kommer lidt mindre cement i betonen? For så er det her forslag da ikke særlig betryggende ud fra et byggeteknik og byggefagligt synspunkt.

Er det, fordi man forventer denne adfærdregulering, nemlig at man holder op med at bruge så meget cement? Jeg kan altså ikke få øje på nogen som helst i det danske samfund, der har et misbrug eller et overforbrug af cement. Så mit spørgsmål er: Hvordan opnår man denne begrænsning af CO₂-udledningen?

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Hr. Jens Peter Vernersen udtalte til en avis, et dagblad, i forbindelse med offentliggørelse af regeringens finanslovoplæg, at hr. Vernersen ville stille et spørgsmål til skatteministeren om, hvor meget et parcelhus ville stige i forbindelse med indførelsen af en ny cementafgift.

Jeg vil godt høre, hvilket svar hr. Jens Peter Vernersen har fået.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Hr. Jens Peter Vernersen anførte i sin ordførertale, at afgiften ikke kunne siges at være konkurrenceforvridende, fordi udenlandsk cement også blev pålagt afgift. Man kunne jo have lyst til at spørge: Hvor naiv kan man være?

Er hr. Jens Peter Vernersen slet ikke klar over, at danske eternitplader også konkurrerer med udenlandske stålplader? At danske cementrør til kloakker også konkurrerer med pvc-rør osv.? Er det simpelt hen ikke konkurrenceforvridning?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er helt forventeligt efter den debat, der har været i pressen, at der selvfølgelig er stor interesse for det her lovforslag. Det kan man jo se på de spørgsmål, der stilles.

Hr. Kim Behnke spørger til CO₂-udledningen og -begrænsningen. Nu ved jeg jo, at hr. Kim Behnke altid er meget omhyggelig med at læse lovforslagene, og derfor er jeg også helt sikker på, at hr. Kim Behnke har læst lovforslagets side 6, hvor det er beskrevet, hvordan man er kommet frem til den beregning. Det skal jeg ikke komme dybere ned i i den korte tid jeg har.

Fru Mariann Fischer Boel spørger, hvordan det så har været med et svar fra skatteministeren: Hvor meget vil det her betyde for et parcelhus?

Til fru Mariann Fischer Boel vil jeg sige, at samme dag, forslaget kom ud til debat i offentligheden, spurgte jeg skatteministeren og Skatteministeriet: Hvad betyder det her? Hvis man bruger 5 t cement til et hus, så ved enhver jo, hvordan regnestykket er. Hvis det drejer sig om et lille hus, mente man, at det kunne være omkring 5 t cement, og hvis det var sådan, at det var et større hus, ville det være 10 t a 50 kr. pr. t. Så enkelt var det svar.

Jeg ved ikke, om fru Mariann Fischer Boel havde regnet med, at jeg havde stillet et skriftligt § 20-spørgsmål eller noget i den retning. Jeg valgte at gøre det på den anden måde, også for at være sikker på, at man havde samme opfattelse af det spørgsmål i Skatteministeriet, som jeg gav udtryk for. Så enkelt er det.

Fru Eva Møller stillede spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om konkurrenceforvridning. Jeg redegjorde meget nøje for, hvordan konkurrenceforholdet var mellem eksport og import. Jeg synes endda, at jeg brugte lidt tid på netop at tage fat i den del af sagen.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har også læst side 6 med interesse, og jeg vil da meget gerne have, at hr. Vernersens vil uddybe det og bruge lidt tid på at forklare denne elasticitet på -0,25 på cement, altså at mængden af cement vil blive reduceret med ca. 1 pct.

Kan vi så være sikre på, at det byggeteknik er lige så betryggende? Har man brugt for meget cement før, eller får vi nu en beton, som ikke er så holdbar? Det synes jeg da ikke bare man kan skyde til side under dække af, at man ikke har tid til at uddybe det. Er det sådan, at Socialdemokratiet alligevel ikke kan besvare det om denne mindre reduktion af cement? Vi må høre lidt om den byggetekniske sikkerhed her.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Jeg har som hr. Kofod-Svendsen læst side 6 og set, at man forventer en reduktion på 1 pct., men der er ingen begrundelse for hvordan. Det var det, jeg spurgte hr. Vernersens om. Forestiller hr. Vernersens sig, at mester ude på byggepladsen, når murerarbejdsmanden er på vej over efter en skovlfuld cement, kommer og siger: Slut! Du skal lige komme en skovlfuld mindre i den her portion, for ellers kan vi ikke få reduceret med 1 pct.

Eller hvordan når man frem til det?

I forlængelse af spørgsmålet om CO₂-reduktionen vil jeg spørge: Hvor i beregningerne indgår den grænsehandel, som nødvendigvis også må opstå? Når trailere skal køre op og ned ad de jyske motorveje med cementsække på, kan jeg betro hr. Vernersens, at så er der CO₂-udslip, der vil noget.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg hørte helt klart i hr. Vernersens ordførertale, at hr. Vernersens tog højde for konkurrenceforvridning med hensyn til andre cementprodukter. Men jeg gentager: I byggeriet anvender man jo andre produkter end produkter af cement. Hvordan tages der hensyn til konkurrenceforvridning? Der er jo tagplader af stål og kloakrør af pvc, der ikke kommer ekstra afgift på?

Jeg vil gerne sige, at jeg bestemt ikke hermed advokerer for øgede afgifter, men jeg vil gerne have en forklaring på, hvordan man kan sige, at der ikke er konkurrenceforvridning, når kun ét produkt i byggeindustrien pålægges afgifter og de øvrige produkter ikke pålægges afgifter.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersens (S):

Jeg er meget glad for, at hr. Kofod-Svendsen har så stor tillid til mig, at jeg bliver bedt om at uddybe dette spørgsmål om CO₂. Jeg må sige, at det er virkelig meget tilfredsstillende.

Det, som regnestykket er beregnet ud fra, er jo, at der måske vil bruges lidt mindre cement. Det er den side af beregningen, som fylder disse seks linjer af de seks sider.

Jeg kan godt høre det spøgefulde i bemærkningerne om, hvorvidt man nu skulle putte en skovlfuld mindre cement i. Se, det er jo sådan, at når man skal lave cement til byggerier, er der altså et sæt regler for, hvordan blandingsforholdet skal være – altså hvor meget, der skal til – og disse regler ændrer sig jo ikke med den her lovgivning. Jeg gik faktisk ud fra, at det var indlysende. Jeg havde ikke forestillet mig, at man rent byggeteknisk skulle til at ændre på dette forhold. Sådan må den sammenhæng jo nu engang være.

Jeg kan forstå, at hr. Kim Behnke forestiller sig, at hvis man nu skulle bruge cement til et hus, f.eks. 5 t, så skulle man gå i gang med grænsehandel. Man skulle tage sin trailer for at hente 5 t cement på den anden side af grænsen og få det op uden afgift.

Jeg ved ikke rigtigt, om man kunne forestille sig, at det skulle kunne være en fordel, altså at det skulle kunne betale sig, for at spare 250 kr., som det jo drejer sig om, når man køber 5 t. Det er en besparelse på 250 kr. Kunne man forestille sig, at man skulle køre til Tyskland og lave en god forretning ud af en sådan besparelse? Jeg må sige, at det åbenbart ligger inden for det,

som hr. Kim Behnke har fantasi til at forestille sig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Tak til hr. Vernerens for udsagnet om, at de byggetekniske reglerne selvfølgelig fortsat skal overholdes, så den mængde cement, der skal i, er uændret. Men når den mængde cement, der skal gå til at blande beton osv., er uændret, så står Folketinget stadig væk uden svar på, hvordan denne ene procents besparelse opstår. Det har vi stadig væk ikke fået noget svar på.

Nu har vi fået hr. Vernerens til at bekræfte, at den tekniske kvalitet af byggeriet ikke falder, for regulativerne om den mængde cement, der skal i beton, bliver fortsat overholdt. Men er det ikke korrekt, at alene det udsving, der kan være fra år til år på, hvor meget støttet byggeri Folketinget beslutter sig for, kan udløse udsving i cementforbruget i Danmark på langt over 1 pct.?

Og så blot til hr. Vernerens tvivl om, hvad folk køber i Tyskland: Selv håndværkere kører til Tyskland og køber byggematerialer, fordi de er billigere end i Danmark. Det er lastvognslæs, der køres ind i Danmark, af allehånde byggematerialer. Hr. Vernerens burde undersøge det eller spørge ministeren, der bor nede i området.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er da glad for, at jeg gjorde hr. Vernerens glad ved at stille ham nogle spørgsmål, som jeg forventede, at han kunne svare på.

Jeg må så meddele, at det var en stor skuffelse at høre hr. Vernerens. Vi fik jo overhovedet ikke at vide, hvordan mængden af cement vil blive reduceret. Så al den miljøsnak, som hr. Vernerens er kommet frem med, er jo det bare ingenting. Vi har alene fået afsløret socialdemokratisk beton og intet andet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Jeg tror, at jeg vil starte med hr. Kofod-Svendsen.

Jeg kan høre, at hr. Kofod-Svendsen er i højt humør i dag, og det er der også al mulig grund til. Det er jo ikke så tit, at hr. Kofod-Svendsen er det, så det er jeg glad for.

Lad mig sige til spørgsmålet om miljøet og om, hvad min tale ellers indeholdt, at jeg startede med at sige, at det her også var et spørgsmål om finansiering af finansloven. Det var måske

også tidspunktet, hvor hr. Kofod-Svendsen kunne komme med nogle små bidrag til en sådan finansiering. Det bruger man jo ikke meget tid på. Det er jo ikke sådan, at hr. Kofod-Svendsens parti har holdt sig tilbage, når der skal stilles forslag om, hvad der skal bruges penge til. Så er det jo milliardbeløb.

Jeg synes, det ville være godt også for Folkeetingets anseelse, hvis hr. Kofod-Svendsen var lige så aktiv, når der skulle skaffes finansiering, også selv om det kun er finansiering af de her 60 millioner. Det er jo sådan, at vores velfærdssamfund skal finansieres og skal betales, og alle, også hr. Kofod-Svendsen, er med, når vi skal bruge pengene. Jeg synes, det ville være rigtig godt, hvis man var lige så aktiv, når pengene skulle ind.

Lad mig så også sige omkring det med grænsehandelen, at jeg forstår, at hr. Kim Behnke er af den opfattelse, at det for at spare 250 kr. kan betale sig at køre til grænsen og hente cement, 5 t. Det må jeg sige overrasker mig meget. Jeg taler ikke om, hvad der i øvrigt er af grænsehandel, jeg taler om, hvad der måtte komme ekstra til på grund af det her, og det skulle altså kunne give den ændring. Det synes jeg lyder meget interessant.

Så vil jeg gerne sige: Jeg ved godt, hvad der køres over grænsen. Jeg tror faktisk, jeg ved lige så meget om det, som hr. Kim Behnke gør. Man kan jo både se og læse i statistikken, hvordan det hænger sammen, så det tror jeg ikke, at der er grund til, at vi står her og belærer hinanden om.

Formanden:

Hr. Kofod-Svendsen – sidste runde.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er meget enig med hr. Vernerens i, at man skal skaffe finansiering. Nu har jeg ikke tid til at komme med alle Kristeligt Folkepartis finansieringsforslag, men lad mig tage en stor klump.

Selvfolgelig skal vi have indført en begrænsning af fradraget for de faglige kontingenter. Det er da helt urimeligt, at læger og tandlæger eksempelvis skal have et fradrag på mange tusind kroner. Lad os lægge et loft. Vi har lagt et loft, så vi vil få merindtægter til staten i form af besparelser – det er jo indirekte skatteforhøjelse, det er jeg klar over – for over 2 mia. kr. Nu tager jeg det tunge. Så kunne jeg sige en flyafgift, jeg kunne nævne flere andre skatter, hvis det skulle være, som Socialdemokratiet ofte er blevet mere glad

for end de direkte besparelser. Så lad mig bare nævne noget. Ok, vi har for milliarder af kroner.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Nu synes jeg, det var dejligt at høre, at hr. Vernersen kom direkte til sagens kerne.

Hr. Vernersen sagde: Det her forslag skal skaffe penge til finansiering af finansloven. Så må jeg konstatere, at den socialdemokratiske ordfører har bekræftet, at det her er et fiskalt forslag, og at det intet har med miljøet at gøre.

Formanden:

Fru Eva Møller – sidste runde.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Hr. Jens Peter Vernersen bad om forslag til finansiering af finansloven. Nu var det ganske vist ikke af mig, men jeg vil da gerne hjælpe det betrængte Socialdemokrati, som jo altid er bedst til at lægge grønne afgifter på, som belaster de svageste forbrugere, og så afgifter på erhvervslivet. Jeg har endda foreslået Socialdemokratiet, at man gik ind for noget nyt og lagde afgifter på betonsocialisme. Så ville det virkelig tonse derudad, og så ville vi såmænd få løst samtlige økonomiske problemer.

Hvis der så også kunne blive tid til et svar på det spørgsmål, jeg stillede tidligere, så ville det jo være dejligt.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

I de omgange, jeg har svaret fru Eva Møller, har jeg faktisk også svaret på det spørgsmål, der blev stillet. Jeg vil også godt sige, at svaret faktisk også fremgik af mit ordførerindlæg, men det kan jeg så forstå, at fru Eva Møller måske ikke bemærkede, eller i hvert fald ikke hørte tilstrækkeligt efter.

Må jeg så sige, når fru Eva Møller skal belære mig om – sådan lød det vel nærmest – hvordan man skal sikre indtægter, at den måde, De Konservative gør det på, synes jeg er aldeles usympatisk. Lad mig bare henvise til De Konservatives skatteforslag, som giver ham eller hende, der tjener 1 mio. kr., en skattelettelse på 50.000 kr. De, som ligger i mellemindkomstområdet, får en skatteforhøjelse på 3.000-4.000 om året.

Hvis vi taler om cementafgift til et enkelt hus, så kan man bygge mange huse for beløbet fra de

skatteforhøjelser, De Konservative pålægger mellemindkomsterne – mange huse.

Lad mig også sige til Venstres ordfører omkring spørgsmålet om at komme til sagens kerne: Jamen det var faktisk det, jeg startede med. Det var de første to linjer i min ordførertale. Her har Venstres ordfører måske heller ikke hørt sådan helt efter, men jeg gav faktisk udtryk for, at cementafgiften var en del af finansloven for 2002, så der er ikke tale om noget som helst.

Må jeg så igen sige til hr. Kofod-Svendsen: Fradraget for de faglige kontingenter betyder for den enkelte lønmodtager en udgift på 2.500-3.000 kr., i hvert fald 2.000 kr. for den enkelte lønmodtager, med de forhold, vi har i dag.

Når man så igen ser på, hvad den her cementafgift betyder, så er det jo småting ved siden af de udgifter, som Kristeligt Folkeparti pålægger danske lønmodtagere. Det er et beløb i størrelsesordenen 2-3 mia. Her beder vi om på cementområdet en afgift, som betyder 60 mio. Prøv lige engang at se proportionerne.

Formanden:

Fru Mariann Fischer Boel som ordfører.

Mariann Fischer Boel (V):

Da Venstres ordfører, hr. Kristian Jensen, ikke kan være her, skal jeg på hans vegne fremføre Venstres holdning til dette meget omdiskuterede forslag.

Jeg vil godt allerførst sige tillykke, tillykke til skatteministeren. Ministeren har gjort det igen. En ny afgift ser dagens lys.

I november sidste år udtalte departementschefen i Skatteministeriet, hr. Peter Loft, at skattesystemet var under pres, ikke på grund af de ustyrige mange penge, som bliver krævet ind i skatter og afgifter, ikke på grund af de indviklede regler, der gør, at de fleste borgere fuldstændig har opgivet at overskue deres selvangivelser, næh, problemet var ifølge Peter Loft, der i øvrigt optrådte på afbud af den daværende skatteminister, at Skatteministeriet var løbet tør for nye ideer til nye afgifts- og beskatningsområder.

Forslaget, vi har til debat i dag, viser nu med al uønskelig tydelighed, at Skatteministeriets kreativitet er udtømmelig.

I jagten på nye skatteobjekter er ministeriet nu faldet over en afgift på cement. Cementproduktionen er åbenbart efter regeringens opfattelse ikke belagt med en tilstrækkelig høj CO₂-afgift, og man opfinder så en ny cementafgift. Hvis endelig en cementafgift kunne fjerne noget

af betontænkningen i den regering, vi har i øjeblikket, så var det selvfølgelig en overvejelse værd, men desværre skal der nok skrappe mere midler til – måske et folketingsvalg – for at få en mere erhvervsvenlig politik.

Fra Venstres side er der mange grunde til at være modstander af det her forslag.

For det første mener vi i Venstre, at det ikke er tid til at pålægge flere afgifter på erhvervslivet. Vi mener i realiteten, at erhvervslivet som helhed er pålagt rigeligt med byrder igennem de seneste 8 år. Tværtimod mener vi, at regeringen burde være aktiv med at fjerne byrder og omkostninger for erhvervslivet for at holde gang i hjulene og antallet af arbejdspladser oppe på et rimeligt niveau, men desværre tyder intet på, at regeringen har andre planer end nye byrder for erhvervslivet.

For det andet er det efter lovforslaget overhovedet ikke klart, hvad det er for nogle bygningsmaterialer, der skal substituere eller erstatte cement eller den produktion, der i dag foregår med cement. Der er jo ikke nogen tvivl om, at nogle af de stoffer eller de substitutionsmaterialer, man vil vælge, vil være mindst lige så miljø-mæssigt belastende, som cement er det i dag.

For det tredje synes jeg, at forslaget udviser en total ligegyldighed over for virksomhedernes administrative byrder, når regeringen i fremsættelsen skriver, at der ikke er konkurrencemæssige forringelser i forhold til eksporten. Når Aalborg Portland, for det er jo dem, der i realiteten kommer i klemme med det her forslag, skal eksportere, så kræver det jo en ansøgning for at få en fritagelse fra afgiften og naturligvis også en kontrol af, at fritagelsen så bliver effektueret.

Der er altså administrativt bøvl i det her forslag. Og derfor matcher det meget dårligt med regeringens målsætning om, at de administrative byrder skal reduceres med 25 pct. i løbet af 3 år. Jeg har også hørt den tidligere skatteminister udtale, at nu var smertegrænsen for grønne afgifter nået, men der er åbenbart kommet andre boller på suppen.

For det fjerde er det her forslag fyldt med bemyndigelsesparagraffer. Det her er i virkeligheden åbent som en ladeport. Ministeren kan bestemme alt lige fra kontrol af fradragene og indberetningerne til udstedelse af fakturaer og regnskabsførelse i virksomhederne. Det er ganske enkelt lovgivningsmæssigt uansvarligt at vedtage et forslag på så løst et grundlag.

For det femte er det her forslag desværre alt for godt i tråd med tidligere skatteforslags dårli-

ge vane med at åbne for myndighedernes adgang til virksomhederne uden retskendelse. Det er jo en gammel debat, der stammer fra en periode, der ligger længe før skatteministerens tid i den nuværende stol.

Så synes jeg, der til slut er grund til at minde regeringen om, hvad formanden for Dansk Metal, hr. Max Bæhring, sagde i forbindelse med præsentationen af regeringens finanslovsforslag:

»I sidste ende er det erhvervslivet, der skal skabe indtjeningen – og her mangler finanslovsforslaget visioner.«

Det er bedrøveligt, men rigtigt, at dette cementforslag endnu en gang viser, at regeringen står med fødderne solidt plantet i cementen.

Eva Møller (KF):

Jeg er på en vis måde forfærdelig ked af at skulle holde denne her ordførertale, og det skyldes, at jeg, da jeg var barn, lærte, at hvis man ikke kunne sige noget pænt om folk, skulle man tie stille. Nu indrømmer jeg, nu drejede det sig om folk, og dette her er et lovforslag, men jeg har virkelig haft luppen og forstørrelsesglasset og alt muligt andet fremme, og jeg kan altså ikke finde noget pænt at sige om dette her lovforslag.

På den anden side bliver jeg jo nødt til at fremføre Det Konservative Folkepartis synspunkter om sagen, så det må jeg altså gøre.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er helt ubegribeligt, hvordan man kan fremsætte sådan et forslag.

Det første spørgsmål, der overhovedet melder sig hos mig, vil jeg gerne sige, er: Hvorfor er man ude på denne belastning af en enkelt branche, ja, man kunne måske næsten sige en enkelt virksomhed, og hvad i alverden har en enkelt egn i en enkelt by, hvor postnumrene begynder med noget med 9000, dog gjort regeringen? Kom der ikke socialdemokratiske stemmer nok ved sidste valg, eller hvad er det, der er problemet bag denne straffeekspedition?

Når jeg siger det således, er det, fordi de hensigter, som man anfører i lovforslaget, ikke kan holde vand. De kan jo ikke stå for en nærmere prøvelse.

Det siges – nu hørte jeg ganske vist godt, at hr. Jens Peter Vernersen ændrede det – at det var rent fiskalt, og så er det selvfølgelig rigtigt; det kan holde vand, der kommer nogle penge i statskassen.

Men i bemærkningerne siges det jo, at CO₂-udslippet skal begrænses; det er det gode formål med forslaget. Derpå kommer der nogle tal for

CO₂-udslippet og begrænsningen, idet man skønner et vist mindsteforbrug af cement.

Men man glemmer jo blot, at halvdelen af det CO₂-udslip, der er for cement, skyldes, at kridtet, man bruger i fremstillingen, afgiver CO₂, og denne CO₂ binder jo efterfølgende cementen, når bygningerne står. Så halvdelen af CO₂-udslippet kommer altså slet ikke, det har ikke noget at gøre med energi, det er ikke nogen varig belastning af atmosfæren og bidrager dermed ikke til drivhuseffekten.

Så skal jeg spørge: Hvad har regeringen tænkt sig, når det nu er et miljøforslag? Hvad har man tænkt sig at gøre med al den flyveaske indeholdende tungmetaller, som man i øjeblikket binder ved fremstillingen af cement?

Hvordan vil man løse det miljøproblem, der kommer, specielt set i lyset af, at den samme regering jo med vores tilslutning satser på en øget anvendelse af biomasse? Vi ved jo alle sammen, at når vi anvender mere biomasse, så kommer der mere flyveaske og dermed mere aske med tungmetallindhold, som hidtil har været bundet i cementen. Hvordan vil man løse det problem?

Man anfører, at man vil lægge afgift på cementproduktionen, fordi produktionen er energitung. Men det tog man jo højde for i loven om CO₂-afgifter. Der blev afgifterne delt op i afgifter på rumvarme, på let og på tung proces, så her laver vi vel nærmest ad bagdøren – og det er da ikke særlig smukt – en ændring af denne lov.

Så siges det, at der ikke er – og det mener jeg altså fortsat der er på trods af hr. Jens Peter Vernersens udtalelser, og jeg glæder mig til at læse dem på tryk – tale om konkurrenceforvridning, fordi udenlandsk cement bliver pålagt samme afgift.

Efter min mening er det så naivt et argument, at det kun kan være udtænkt af teoretikere, der aldrig har været ude i den virkelige verden. Lad mig til alle dem oplyse, at produkter af cement konkurrerer jo ikke blot med andre produkter af cement, men nok så meget med produkter af andre materialer.

Men nu vil regeringen altså erstatte dansk fremstillede tagplader af eternit med udenlandsk fremstillede tagplader af stål, ligesom man vil erstatte kloakrør af cement med rør af pvc, og så fremdeles. Jeg siger blot: Velkommen til virkeligheden.

I en nylig udgivet rapport fra Konkurrencestyrelsen om dansk byggeri sagde man, at det var for dyrt i sammenligning med udenlandsk byggeri. Det er så baggrunden for, at man nu på-

lægger øgede afgifter. Kunne vi ikke få lidt indre sammenhæng i regeringens politik?

Det her vil koste arbejdspladser i Danmark. Vi ved, at Aalborg Portland allerede har flyttet én investering til Egypten, fordi man er utryg ved regeringens politik, og det bliver næppe den sidste manglende investering i Danmark og dermed i danske arbejdspladser.

Desuden indfører forslaget en vilkårlighed i lovgivningen, for cement er jo ikke blot cement, så når man skal lægge afgift på, vælger man en gennemsnitlig sammensætning, hvis man ikke har noget bedre.

Enten er det vilkårlighed, eller også giver det anledning til stor administrativ belastning af erhvervslivet, da man nu skal deklarerer sine produkter meget, meget mere nøjagtigt, end det er nødvendigt af hensyn til byggeriet. Kort sagt en øget belastning af erhvervslivet.

Den administrative og økonomiske belastning af virksomhederne øges i øvrigt betragteligt med dette forslag. Regeringen gør nemlig selv i bemærkningerne opmærksom på, at antallet af registrerede virksomheder skønnes øget væsentligt. Skulle man altså endelig have disse penge ind for at finansiere sin finanslov, kunne man vel finde en smidigere løsning.

Jeg skal endelig sige, at provenuet for statskassen anføres i lovforslaget til 90 mio. kr. Det holder jo ikke. Som hr. Jens Peter Vernersen sagde, er det kun 60 mio. kr. Men jeg går ud fra, at kommunerne bliver kompenseret for den del af afgiften, som de skal betale.

Jeg skal sige, at Det Konservative Folkeparti – hvad vel næppe kan være nogen overraskelse – ikke kan støtte lovforslaget, men vi vil selvfølgelig gennem et aktivt udvalgsarbejde forsøge at få det belyst og få det forbedret.

Endelig skal jeg til sidst gøre opmærksom på, at det forslag, som Det Konservative Folkeparti i dag har fremsat om lempelse af erhvervslivets administrative byrder, vil få et ændringsforslag, idet vi selvfølgelig vil have også denne administrative byrde væk.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har egentlig et spørgsmål, som jeg godt vil have et svar på fra fru Eva Møller: Er det overhovedet muligt at foreslå en ændret beskatning af dansk erhvervsliv, som Det Konservative Folkeparti vil gå ind og støtte? Vil det overhovedet være muligt? Kan Det Konservative Folkeparti kun foreslå skatter, der rammer lønmodtagerne i

Danmark som f.eks. det konservative skatteforslag, der betyder, at ganske almindelige LO-lønmodtagere får et tab på 3.000-4.000 kr. om året? Er det kun den opfindsomhed, man har hos Det Konservative Folkeparti?

Så har jeg et andet spørgsmål også. Når man hører De Konservatives indlæg her, er alt jo sort i sort – sort i sort. Er det helt forbigået Det Konservative Folkepartis opmærksomhed, at der netop lige nu er lavet en undersøgelse, der viser, at Danmark er avanceret fra en 38.-plads til en ottendeplads i at have et gunstigt erhvervs-klima?

Det er sådan, man ser på os udefra. Med De Konservatives holdning skal man såmænd nok få det ødelagt.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Verner sen, at der kunne fremsættes masser af skatteforslag på det erhvervspolitiske område, som vi ville klappe af, men det ville være forslag, som for det første for en stor del ville indeholde lettelser over for erhvervslivet, for det andet ville det være forslag, som ville gavne miljøet for alvor og ikke bare på papiret. Det ville være forslag, som var administrativt langt enklere at gennemføre; det ville være forslag, som ikke var konkurrenceforvridende. Det er nemlig de ting, vi lægger vægt på i Det Konservative Folkeparti.

Og jeg vil gerne sige, at hr. Jens Peter Verner sen kan jo læse vores forslag til mindre administrativt bøv l. Der er faktisk forslag om nogle ændringer også i erhvervsbeskatningen, som gør, at det er fornuftigt. Og jeg skal gøre hr. Jens Peter Verner sen opmærksom på, at der jo stort set ikke kommer ét eneste forslag til øget erhvervsbeskatning fra socialdemokratisk side, uden at der samtidig kommer en eller anden form for præmiering igen og vi får at vide, at en stor del af det, man kalder de grønne afgifter fra socialdemokratisk side – vi andre kalder dem røde skatter – tilbageføres til erhvervslivet.

Men vi tror altså ikke på den model med, at pengene nødvendigvis altid skal ind og vende over statskassen, inden de kommer tilbage, og vi tror heller ikke på modellen om, at de mennesker i dette land, der er bedst til at lave erhvervs politik, er os 179, der sidder herinde. Vi tror, at erhvervslivets ledere kan og vil selv.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Jamen så blev det jo sagt. Hvis erhvervslivet skal bidrage til at finansiere velfærdssamfundet, sygehuse, de ældre, skolegang osv., osv., så er det altså noget, der sker ved lettelser i erhvervslivet, det er noget, der sker ved mindre beskatning. Jeg ved ikke, om det er noget, man tror på hos De Konservative.

Samtidig, vil jeg godt gentage, har De Konservative jo ingen skrupler, når almindelige mennesker, LO-lønmodtagere, skal bidrage, for det er virkelig store beløb, man tager derfra.

Lad mig så også nævne omkring de grønne afgifter – nu kom det jo så frem en ekstra gang – at de grønne afgifter i dag fylder 5 pct. af bruttonationalproduktet. Før man lavede ændringen, fyldte de 4 pct. Det er 1 pct. mere af bruttonationalproduktet, de grønne afgifter fylder. Hvis man sammenholder det med de lettelser af personskatterne, som vi indførte med pinsepakken, som De Konservative stemte imod, tror jeg faktisk, at man har en balance.

Bemærk, at lønmodtagere til næste år får en lettelse i personskatten, der ligger på 200-300 kr. om måneden.

Formanden:

Og så skal jeg hilse og sige, at det her får ikke lov til at udvikle sig til en generel skattepolitisk debat. Jeg henviser til det forslag, der er til behandling.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal blot sige til hr. Jens Peter Verner sen, at jeg talte ikke om, at erhvervslivet ikke skulle beskattes. Jeg talte om, at vi ikke ønskede at øge beskatningen af erhvervslivet, og det er noget ganske andet.

Jeg skal så også sige, at i det konservative skatteforslag – med formandens tilladelse – taler vi om, at vi ønsker at fjerne mellemskatten. Det giver en skattelettelse for 90 pct. af de mennesker i dette land, der er i arbejde, og mellem de 90 pct. er der altså også ganske almindelige LO-arbejdere.

Jeg skal så endelig sige, at de grønne afgifter, som nu er øget, de vender jo, som enhver ved, den tunge ende nedad. Jeg er i hvert fald glad for, at alle de nuværende grønne afgifter ikke eksisterede, dengang jeg havde små børn.

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for en kort bemærkning. Er det til lovforslaget, vi behandler nu? Så værsgo.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen udgangspunktet for denne diskussion er jo den cementafgift, som også betyder, at vi nu får 60 mio. kr. mere ind til at finansiere velfærdssamfundet.

Jeg synes, der mangler en erkendelse fra De Konservative af en samlet finansiering af vores velfærdssamfund. Jeg forstår, at man mener, at i hvert fald på erhvervsområdet skal man ikke bidrage med sådan en finansiering; det må være det korte af det lange i denne her diskussion.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker, at alle i dette samfund skal bidrage til finansieringen af velfærdssamfundet, men vi mener også, at det skal ske efter systemet, vil jeg gerne understrege, at de brede skuldre skal bære mest. Så vi mener også, at erhvervslivet skal bidrage, men vi ønsker ikke et højere skattetryk, og jeg vil henvise hr. Jens Peter Vernersen til at læse vort forslag til finanslov, hvor alle de forslag, vi har, er fuldt finansierede.

Formanden:

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Hvis man lytter til den debat, der har været hidtil på baggrund af de forskellige ordførerindlæg og korte bemærkninger, så tror jeg, at man er i tvivl om, hvad lovforslaget drejer sig om, hvilke konsekvenser det har, og det kan jeg såmænd godt forstå, for de udsagn, der kommer fra forskellige sider, passer i hvert fald ikke sammen.

Jeg vil prøve på at formulere forholdsvis kort og enkelt, hvad vi opfatter omkring det her lovforslag. Vi betragter dette lovforslag hundrede procent som et lovforslag, der giver provenu, intet andet. Hvis man ville have et lovforslag, der havde en adfærdsregulerende virkning, skulle den selvfølgelig have været betydelig højere i afgift

Og vi mener, det er meget vigtigt, når vi diskuterer forskellige former for afgifter, at vi skelner imellem, at det er afgifter, som entydigt er fiske, altså vi vil have penge i kassen til gode

formål, som vi selvfølgelig er tilhængere af, og at vi i den anden ende af skalaen har nogle forslag, som har til formål at ændre vores adfærd, endda i nogle tilfælde ændre vores adfærd så meget, at vi går over til at bruge andre produkter. Så er der en række ting, som man kan sige ligger imellem. Men det her forslag opfatter vi alene som et fiskalt forslag.

De miljøvirkninger, det eventuelt har, skulle opnås ved noget, som vel dybest set ikke rigtig ville kunne ske af tekniske årsager, og det ville i hvert fald være på grund af, at afgiften er så lille. Man har jo indtryk af i øjeblikket, at nogle mener, at folk må gå fra hus og hjem, og at virksomheder lukker på grund af afgiften. Men afgiften er meget lille, 2-3 kr. pr. sæk cement. Det er vist ikke det, der vælter et husholdningsbudget.

Det er vel heller ikke det, der får danskerne til at køre i trailere fra Tyskland. Nej, det, der får danskerne til at køre, er, at priserne på byggematerialer generelt set er meget høje i Danmark, f.eks. i forhold til Sverige, og det vil det her ikke blive påvirket af. Men priserne er højere, og det er de på grund af højere avancer; det har overhovedet ikke noget med afgifter at gøre.

Så derfor synes jeg, at når man skal diskutere det her forslags indhold og konsekvenser, skulle man altså tænke lidt på, hvad man kunne blive stillet over for i virkeligheden med hensyn til, hvad det betyder, når eller hvis lovforslaget bliver vedtaget. Man vil ikke se nogen synderlig konsekvens af det.

Men det er klart, at der da er nogle enkelte virksomheder, der er sure over det her; det kan jeg da godt forstå. Men altså hvis vi ville have rørt ved det miljøproblem, som kommer af cementproduktionen – og det kunne vi sådan set godt have tænkt os at gøre – jamen så var det andre ting, man skulle have gjort noget ved. Vi betragter det her forslag som fiskalt og intet andet.

Det betyder også, at vi betragter det her forslag som et forslag, som vi kun støtter, hvis det formål, forslaget har, er, at nogle penge skal til skatteministeren, derefter til finansministeren og derefter bruges til gode formål; ellers støtter vi det ikke. Og hvis den samlede tegning af finansloven heller ikke er tilfredsstillende for os, fordi vi i virkeligheden har indtryk af, at noget af det, vi bringer i kassen, er noget, som f.eks. Venstre eller De Konservative bruger, støtter vi det heller ikke. Det skal være penge, som går til et godt formål, vi bidrager med, hvis vi skal støtte forslaget. Intet andet.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget om indførelse af en cementafgift er endnu et tiltag fra regeringens side om indførelse af en såkaldt grøn afgift, men som efter Dansk Folkepartis opfattelse slet ikke kan begrundes i miljømæssige forhold. Der er tale om en ny, rent fiskal afgift, som skal give statskassen 90 mio. kr. ekstra, og det synes jeg også de svar, vi har hørt fra den socialdemokratiske ordfører, bekræfter.

Afgiften skal både pålægges cement, som er produceret her i landet, og importeret cement. Den vil overhovedet ikke reducere CO₂-udslippet, der er forbundet med produktion af cement, for så vidt angår cement, der bliver produceret i udlandet. Der vil selvfølgelig fortsat blive produceret lige så meget cement i udlandet som hidtil, og CO₂-udslippet er jo som bekendt grænseoverskridende, globalt.

Som rigtigt bemærket i vurderingen af lovforslagets konsekvenser vil afgiften hovedsagelig blive væltet over på forbrugerne i form af højere priser. Når samtidig en tredjedel af afgiften væltes over på det offentlige, herunder kommunerne og amterne, fordi det offentlige står for ca. 35 pct. af det samlede byggeri i Danmark, vil afgiften i sig selv blive en betydelig belastning for det offentlige byggeri og de renoveringsopgaver, som den selv samme regering jo netop har opfordret kommuner og amter til at gennemføre. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og jeg er bange for, at nybyggeri og renoveringsopgaver fremover bliver skruet ned på et meget lavt blus. Det er måske den måde, regeringen vil begrænse mængden af anvendt cement på, men så giver det jo heller ikke 90 mio. kr. i provenu.

Dansk Folkeparti kan ikke på nogen som helst måde støtte forslaget og vil derfor stemme imod ved tredjebehandlingen.

Sonja Albrink (CD):

Som også andre ordførere har tilkendegivet, indgår forslaget jo i finansieringen i den kommende finanslov for år 2002. I sidste års finanslov måtte det danske erhvervsliv også holde for, i år ser det også ud til, at noget af erhvervslivet igen må holde for, og i CD mener vi, at det er den forkerte retning, regeringen bevæger sig i.

Som det også er nævnt, indeholder forslaget administrativt bøvl. Det lægger direkte prisstigninger på cement, og vi mener også, det er konkurrenceforvridende. Det vil øge importen af betonelementer fra udlandet, og vi mener også, det kommer til at medføre nedlæggelse af arbejdspladser. Det er i hvert fald det, man ser, når

man kigger på, hvad Betonelementforeningen og Dansk Betonindustri anfører i deres skrivelser, som kommenterer lovforslaget.

Så jeg kan kun sige én ting: I CD kan vi ikke støtte det foreliggende forslag.

Formanden:

Ja, så tror jeg, vi er nået frem til hr. Søren Søndergaard, idet jeg ikke kan se hr. Anders Samuelsen i salen lige for øjeblikket.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal sige, at vi fra Enhedslistens side i lighed med et par enkelte andre ordførere betragter dette forslag som et rent indtægtsforslag og ikke noget som helst andet.

Nu kan indtægter jo bruges til noget forskelligt. De kan bl.a. bruges til at finansiere mere velfærd, og derfor er vores endelige stillingtagen til forslaget helt afhængig af to vurderinger, som vil blive gjort i forbindelse med udvalgsarbejdet og inden tredjebehandlingen. Det er for det første, om der er negative beskæftigelsesmæssige virkninger ved forslaget, og det er for det andet, om provenuet af forslaget bruges til et godt formål.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Man må jo stille et par helt fundamentale spørgsmål, og det første er: Er dansk erhvervslivs konkurrenceevne så god, at den bør svækkes? Det er klart, man kan have den holdning, at den er for god. Man kan også stille det spørgsmål: Mangler dansk erhvervsliv noget administrativt besvær?

Det er klart, at hvis man mener, konkurrenceevnen skal svækkes, og hvis man mener, at der er brug for mere administrativt besvær, skal man gå ind for dette forslag. Det opfylder på begge punkter til fulde formålet, hvis det er dét, der er formålet.

Jeg forstår, at det miljømæssige er skudt ned. Både SF og Enhedslisten har jo klart gennemskuet, at miljøsnakken er det rene gas. Men der er en fiskal vinkel, som har disse uheldige følger.

Jeg har forståelse for, at man kommer med fiskale forslag, fordi man skal finansiere nogle velfærdsordninger, for det har jeg selv været med til. Men hvilke følgevirkninger er der? Jeg mener, at vi her har et fiskalt forslag, som svækker konkurrenceevnen og medfører flere administrative problemer. Derfor er det en højst uheldig måde at skaffe merindtægter på, og vi kan ikke på nogen måde støtte forslaget.

Kim Behnke (UP):

Jeg noterede mig ligesom fru Mariann Fischer Boel, at departementschefen i Skatteministeriet opfattede det som et særligt problem, at man ikke havde flere ideer til nye skatter og afgifter. Det billede, jeg ser for mig, er, at da den nye skatteminister satte sig i sædet derovre, bad han om at få bragt kassen med gode ideer ind, så han kunne se, om der var noget, der var værd at tage fat på. Og så kigger han ned i kassen, og bunden er gået ud af den, og han ser betongulvet og tænker: Selvfølgelig, vi må have en afgift på cement her i Danmark! Hvorfor er der ikke nogen, der har tænkt på det noget før? Anden begrundelse er der jo ikke.

Alt det, embedsmændene er blevet sat til at skrive side op og side ned om miljøgevinster osv., er rent vrøvl. For det første forestiller jeg mig, at skulle Aalborg Portland miste 1 pct. af deres cementomsætning i Danmark, håber jeg da, at salgsmedarbejderne deroppe sørger for at opretholde produktionen og eksportere noget mere. Det er oven i købet afgiftsfrit at gøre det, men der sker jo ikke nogen miljømæssig forbedring, når dampen holdes oppe på ovnene i Aalborg.

I det hele taget opfatter jeg det som en positiv begivenhed, hver gang der bliver brugt en pose cement i Danmark, for det er tegn på, at vi er ved at bygge noget. Det kan være erhvervsbyggeri, eller det kan være privat udlejningsbyggeri, ejerboliger osv. Hver gang der bliver brugt en pose cement, er det en positiv begivenhed. Det er med til at holde beskæftigelsen i gang i håndværksfagene, det er med til at forskønne og forbedre byggeriet i Danmark, så det er et helt forkert sted at gå ind, hvis man ønsker at opnå nogle miljøgevinster. Tværtimod må det være sådan, at hvis Aalborg Portland formår at tilkæmpe sig en større markedsandel, må vi altså imødesee, at der naturligvis kommer en større miljøbelastning i de kommende år, eftersom det kræver en hel del energi at fremstille cement. Men da cement har så mange usædvanlig gode egenskaber, er det altså et produkt, der indtil videre er kommet for at blive.

Hr. Jens Peter Vernersen kan slet ikke forestille sig, at forslaget vil betyde noget for grænsehandelen, for hvem vil dog køre til Tyskland for at spare 250 kr.? Nu kan jeg betro hr. Jens Peter Vernersen, at der også er moms på cement. Rent faktisk er det oven i købet sådan, at der er moms på alle byggematerialer i Danmark. Der er også moms på byggematerialer i Tyskland, men den

er altså 10 procentpoint lavere end den danske, og derudover er der, som konkurrencemyndighederne har dokumenteret, typisk meget lavere priser på byggematerialer i Tyskland, fordi konkurrencen blandt 80 millioner kunder naturligvis er større end blandt 5 millioner kunder.

Derfor kan man opleve, at hvis man kører ned og handler hos Bauhaus i Flensborg, kan man spare 30-40 pct. i forhold til, hvis man køber nøjagtig de samme varer i Bauhaus i Kolding. Der er ganske mange, der har fundet ud af, at det er en god idé, og derfor kører håndværkere ikke bare en trailer, men store lastbiler til Tyskland, og det er fuldstændig tilladt, for der er ingen begrænsninger for, hvor mange byggematerialer vi må købe i det store udland.

Hr. Jens Peter Vernersen kan slet ikke forestille sig i sin teoretiske begrebsverden, at når man nu kører et par paller mursten og marmorklinker og alt muligt andet med hjem på lastbilen, går der altså også en palle cement med til Danmark, for der er et øget økonomisk incitament til at købe cement i Tyskland. Så enkelt er det. Det er nemlig desværre ikke kun denne statsafgift, der er også momsforskellen, som taler for køb af cement i Tyskland, og denne ene procent, regeringen regner med at kunne spare, kan altså meget hurtigt blive hentet hjem fra Flensborg.

Man kan sige, at for Aalborg Portland betyder det jo ikke noget, hvis det er den samme cement, de har produceret og har eksporteret til Tyskland uden afgift, som danskerne kan køre ned og hente. Men det minder lidt om noget, jeg har hørt om daseøl og alt muligt andet, hvor vi jo bliver ved med at dumme os i dette her land, og derfor vil der være nogle, der om 5 år kan holde en tale her i Folketinget og sige: Hvorfor var de dog så dumme i 2001 at indføre denne cementafgift? Se på alle de skadevirkninger den har givet.

Kære skatteminister, kære Socialdemokrati: Vi kan stadig nå at lade være med at begå skaden. Vi kan nå at lade være med at indføre denne dumme afgift og overlade til et efterfølgende Folketing at måtte ophæve afgiften igen, ligesom Folketinget har måttet ophæve afgifter på tændstikæsker og laks og engangsligtere og stænklapper og alt muligt andet, fordi man senere opdagede, at man havde dummet sig.

Det eneste, jeg kan se, der er formålet med forslaget, er, at regeringen har en aftale om, at vi skal importere nogle flere svenske træhuse. De eneste, der for alvor kommer til at nyde godt af det, er nemlig de firmaer, der importerer træhu-

se fra Sverige og opfører dem rundtomkring i det danske landskab, og det synes jeg bare er synd. Jeg synes faktisk, et dansk murstenshus med cementmørtel mellem stenene er ganske smukt og en del af vores danske kulturarv, som man nu søger at begrænse med foreløbig 1 pct. Men når først en afgift er indført, ved vi jo godt, hvad der kan ske fremover.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det har jo altid været hr. Kim Behnkes store force at overdrive, og det kommer også til udtryk her i dag.

Ingen kører til Tyskland for at spare 250 kr. Det var ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at man henter vel ikke 5 t cement i Tyskland for at spare 250 kr. Jeg tror, fragtpriisen er for dyr, og uanset om man kører derned med lastbil eller ej, er der altså tale om en fragt, som skal betales.

Så fortsætter hr. Kim Behnke på samme boldgade: Nu får vi svenske træhuse. Jamen svenske træhuse står da også normalt på en sokkel af cement, og gulvene støbes af cement. Jeg forstår, at hr. Kim Behnke har en forestilling om, at de 250 kr., man skal betale ekstra for et hus på grund af cementafgiften, skulle medføre, at man i stedet vælger et svensk træhus, men hvis en meget, meget stor del går til soklen, er det måske 50 kr., der kan være i forskel på et hus til en million eller to. Det er virkelig overdrivelse, som fremmer forståelsen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (UP):

Nu er det jo ikke mig, men hr. Jens Peter Vernersen og skatteministeren, der har påstået, at forslaget her vil betyde en reduktion af cementforbruget, og da hr. Jens Peter Vernersen endnu ikke har kunnet forklare, hvor den reduktion skulle opstå, er vi nødt til at gætte os til det.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Vi må jo i hvert fald indrømme én ting, og det er, at cement tilsyneladende kan sætte mere gang i sagerne end en hel del af de andre forslag, vi har diskuteret her i formiddag.

Så må jeg også sige som skatteminister, at jeg tror egentlig ikke et øjeblik på, at jeg vil have mulighed for at fremsætte en eneste afgift, som alle i dette kongerige vil synes om. Det tror jeg ikke på.

Forslaget om afgift på ren cement indebærer en afgift på 58 kr. pr. t, enten den fremstilles i

Danmark eller importeres til Danmark – det er det, vi diskuterer her – og afgiften lægges på den del af produktionen og importen af cement, som forbruges i Danmark. Jeg skal vende en lille smule tilbage til det konkurrenceforvridende.

Den gældende CO₂-afgift indeholder lave satser for fremstilling af cement, til trods for at fremstilling af cement er meget energiintensiv. Men lad mig også slå fast her, at den foreslåede afgift ud over at være en del af finansieringen af finansloven vil sikre, at den energiintensive produktion pålægges en afgift, der svarer til energi-forbruget ved fremstillingen. Afgiften tilbagebetales altså ved eksport af ren cement, hvorfor eksportvirksomhedens konkurrenceevne ikke forringes i forhold til udlandet. Modsat må vi sige, at den tilsvarende afgift af en forhøjelse af energiafgiften vil vi ikke kunne tilbagebetale.

For at undgå konkurrenceforvridning indeholder forslaget også en dækningsafgift, hvorved afgiften tilbagebetales ved eksport af færdige produkter, som indeholder cement eller erstatningsproduktet magnesitcement – og så må jeg nok sige, at så har jeg lidt problemer med at se, at der er det helt store problem med konkurrenceevnen.

Fru Mariann Fischer Boel var inde på det administrative bøvl med at sikre, at man fik afgiften afløftet. Det synes jeg kunne være interessant at diskutere under udvalgsarbejdet. Jeg har lidt svært ved at se, hvordan virksomheder, eksempelvis også nogle af dem, der er nævnt her fra talerstolen, vil have problemer med den del af det.

Fru Eva Møller er inde på, at det her er en straffeekspedition. Det er en meget bred formulering af et, efter min mening, beskedent forslag, og argumenterne holder ikke vand. Det vil jeg også meget gerne diskutere senere hen. Jeg kunne måske modsat sige til fru Eva Møller, at jeg tror ikke, at påstanden om, at 90 pct. af den arbejdende befolkning i Danmark betaler mellem-skat, holder vand. Jeg mener også, at vi har en hel del deltidsansatte, som jo også er gode arbejdere i dette land, som ikke betaler den.

Med hensyn til et spørgsmål fra fru Eva Møller om flyveasken, der benyttes i cementen, er situationen altså i dag den, at der benyttes mere flyveaske end den flyveaske, der kommer fra de kulbaserede værker. Man er oven i købet begyndt at grave den op af de depoter, som er rundtomkring. Det er vel egentlig en ganske udmærket og god ting, men situationen er nok den, at brugen af de kulfyrede værker bliver

mindre, og dermed bliver mængden af flyveaske også mindre.

Fru Eva Møller er også inde på, at import af cement ikke bliver pålagt den. Jo, det gør det, når vi lige ser bort fra den, hr. Kim Behnke nævnte, som bliver transporteret over på trailere. Vi kan få en meget god diskussion om, hvor meget cement, der vil blive hentet over grænsen af privatpersoner, som ikke skal belastes med afgiften. Men de, der virkelig importerer cement, vil også blive pålagt denne afgift.

Der er nogle, der har diskuteret den beregning med en 1 pct.s nedgang i forbruget af cement, og det er jo klart, at når der sker noget sådant her, er der en del, der prøver at tænke i alternative produkter som eksempelvis stål. Og det kunne også være, at en som mig, der har haft en halv sæk cement stående i flere år, som sikkert er brugbart, vil have en anden adfærd fremover og sige, at nu køber jeg kun det, som jeg har brug for. Så der er nok en rimelighed i den beregning, som ligger på det her område.

Så må jeg sige til hr. Klaus Kjær, som mener, at nybyggeri og renovering vil komme ned på et meget lavt niveau: 58 kr. for et ton, et sted mellem 200 kr. og 300 kr. i forbindelse med byggeri af et parcelhus, det tror hr. Klaus Kjær da vist heller ikke på vil medføre en meget kraftig nedgang i byggeriet!

Med hensyn til om det her betyder, som nogle har været inde på, en nedlæggelse af arbejdspladser, må jeg sige, at det altid vil være problematisk at diskutere, hvis der sker et eller andet i den retning i det danske samfund, om årsagen er den ene eller den anden, men jeg har meget svært ved at se, at argumentet om, at man med denne afgift skulle flytte etableringen af en fabrik fra Jylland til Egypten, har noget som helst på sig, også under hensyntagen til, at importen pålægges disse afgifter.

Min afsluttende bemærkning til hr. Flemming Kofod-Svendsen om dansk erhvervslivs konkurrenceevne er, at vi skal være med til at sikre dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Det gør vi i denne sag ved, at vi også sørger for, at der vil være en afløftning ved eksport, og at det vil blive pålagt, når man importerer. Derfor kan jeg under ingen omstændigheder acceptere tanken om, at konkurrenceevnen bliver svækket.

Jeg har taget de faldne ord til mig, og vi vil bistå i forbindelse med udvalgsarbejdet. Jeg ser frem til nogle gode konstruktive drøftelser om dette lidt tunge cementafgiftsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.05

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om skattegunstigtelse af børne- og uddannelsesopsparinger.

Af Mariann Fischer Boel (V), Flemming Hansen (KF), Klaus Kjær (DF) og Kim Behnke (UP) m.fl. (Fremsat 3/10 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Forslagsstillerne foreslår en kraftig forhøjelse af beløbsgrænserne for børneopsparing, således at det årlige indskud forhøjes fra 3.000 kr. til 30.000 kr. og det samlede beløb fra højest 36.000 kr. til 200.000 kr. Endvidere foreslås en ny uddannelsesopsparing med de samme grænser, inden for hvilke renterne skal være skattefri.

Forslaget er åbenbart udtryk for genbrug. Før sommerferien forkastede Folketinget det samme forslag om en opsparingsordning med indskud på op til 30.000 kr. årlig inden for en samlet be-